

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шваб. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місто 500 год.
Звертання 1200
Шерінь 3000
Річка 6000
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
Фр. Чехословацьким 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
750 год.

Телеф. Редакції 229-41.
Друкарня: 221-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Прем. Гембеш помер.

МІНХЕН, 6. 10. ПАТ. Мадярський прем'єр Гембеш помер нині в год. 8.20 рано у санаторії в Нойвільдсбах 6. Мінхену.

БУДАПЕШТ, 6. 10. ПАТ. Міністр освіти То-ман, що з поручення ради міністрів виїхав до Мінхена, переслав міністрові Дарані, що тимчасово повинні обов'язки прем'єра, телеграму такого змісту: „У глибокому жалю повідомляю королів-ський уряд Мадярщини, що голова ради міністрів Гембеш помер нині рано на удар серця. Подібну телеграму дістав регент адм. Горті.

Юлій Гембеш де Якфа прийшов на світ 1886. року в селі Мурга, як нащадок старого шлях-тського дому. В 1905. році покінчив старшинську школу, небагом також віденську воєнну академію. Раніше 1916. р. на фронті, Гембеш перейшов до міністерства крайової оборони. За австрійських ча-сів він домагався, щоб утворити окрему мадяр-

ську армію і навіть написав окрему працю на цю тему.

Разом з гр. Бетленом Гембеш поборював ре-волюційний уряд гр. Каролі, тому мусів утікати до Відня. За володіння комуністів Гембеш став віцеміністром народної оборони в контрреволю-ційному уряді, що повстав у Шегеді. В 1920. Гем-беш виступив з армії та посвятився парламентар-ному життю як посол з партії дрібних рільників, опісля співпрацював при організації партії єдно-сти, 1923. р. оснував партію національної неза-лежності, 1928. р. обі партії об'єдналися, гуртуючи в собі весь найздоровіший елемент. Того самого року Гембеш став віцеміністром нац. оборони, опісля міністром та дістав генеральський степе-нь. В жовтні 1932. р. Гембеш утворив уряд, затриму-ючи теку національної оборони.

ГРАНДІ УСТУПАЄ.

НОВА ІТАЛІЙСЬКА ПОЛІТИКА У ЛЕВАНТІ?

ЛОНДОН, 6. 10. ПАТ. Прийшла тут вістка, що амб. Гранді уступить і стане губернатором архієпископату Дедеканез. Характеристичне, що Іта-лія іменує на становище губернатора колонії доложеної у східному басейні Середз. Моря лю-

дину найліпше обзнайомлену з англійськими справами. У цій номінації додають відповіді на оснування англійської морської-летунської ба-зи на Кипрі.

Новий Альказар.

БУРГОС, 6. 10. Ава. Перед 8-ма днями ско-пилося у недоступній каплиці в Сієра Мозена 100 членів цивільної гвардії з родинами, 100 членів „іспанської фаланги“ та ще кілька родин, між ними жінка й син полк. Ігалізіса. Недавно перелетів над каплицею національний літак, ски-даючи дещо харчів. Національні війська відлі-зали від того „Нового Альказару“ на 50 км.

СПРАВА НЕІНТЕРВЕНЦІЇ.

ЛОНДОН, 6. 10. ПАТ. Координаційний ко-мітет у справі неінтервенції в Іспанії відбув учо-ра засідання, не видаючи ніякого комунікату.

ПОД СТЕНКУ.

БАРСЕЛЬОНА, 6. 10. ПАТ. Людовий трибу-нал засудив трьох старшин на смерть і трьох на 20-літню в'язницю за участь у повстанні.

Ген. Франко особисто поведе військо до наступу на Мадрид

ТЕНЕРІФА, 6. 10. ПАТ. Офіційний комунікат. національної гол. квартири повідомляє, що ген. Франко особисто поведе на Мадрид війська, пі-сля того як ген. Мола перегрупує свою армію.

ЩО ДІЄТЬСЯ ПІД ОВІЕДО?

СЕВІЛЛЯ, 6. 10. ПАТ. Ген. Кеіно де Ляно мав крізь радіо: З нагоди роковин іспанської революції (що, як відомо, вибухла у жовтні 1934. р.), мадридський уряд наказав за всяку ціну здобути Овієдо. На місто впадо 1000 гарматних стріляв і 400 летунських бомб, та національні війська не лише що не відступили, але навіть пе-реїшли до протинаступу, здобуваючи воєнний матеріал.

МАДРИД, 6. 10. ПАТ. З літвурядових кол по-відомляють, що вчора астурийські гірники далі машинували на Овієдо і в трьох місцях адержли-ся до міста.

ЛЯ КОРУНЬЯ, 6. 10. ПАТ. Як подав тутешня радіостанція, червоні атакували зав'язато цілий вчорашній день Овієдо, бомбардуючи місто. На-ціональна змога у протинаступі здобула пози-ції червоних.

НА ІНШИХ ФРОНТАХ.

СЕВІЛЛЯ, 6. 10. ПАТ. Ген. Кеіно де Ляно повідомляє через радіо: Під Гуескою національ-ні війська відбили атак червоних, що втратили 40 убитих і чимало бранців, на півночі окру-жують Більбао. Сієнца (пров. Гвадалахара) зовсім окружена. Національні летуни бомбардували Ва-ленсію, Барсельону і Мадрид. Небагом почнуть-ся операції проти Мадриду.

МАДРИД, 6. 10. ПАТ. Комунікат червоного уряду повідомляє: Під Барбастро (Арагонія) чер-воні розбили націон. колонію, що втратила 100 вбитих. У пров. Хеан здобули Рабіте і Фуенте Аліямо, під Наваль Перель відбили атак нац. військ.

МАДРИД, 6. 10. ПАТ. На відтинку Толедо спокійно. Червоні окружили село Бургас.

ЗАБОРОНЮЮТЬ ВИВОЗИТИ ЗОЛОТО І СРІБЛО.

МАДРИД, 6. 10. ПАТ. „Газета де Мадріх“ о-голошує декрет міністра скаргу зі заборону вивозити за кордон золото і срібло.

Французський уряд оправдується.

ПАРИЖ, 6. 10. ПАТ. Міністерство внутр. справ оголосило комунікат, у якому боронить-ся проти заміту несправедливої односторонності: в анділо воно заборонило націоналістичну мані-фестацію з дозволу на комуністичну.

Мін-ство оправдується ось як: Зібрання „Су-спільної партії“ (полк. де ля Рока) мало ніби то приватний характер, на ділі воно відбувалося в

льокалі на 30.000 осіб. Протидемонстрація проти комуністів виявила існування дисциплінованої військової організації; обі демонстрації не мали справді політичного характеру. Інциденти були дрібні, закордонна преса їх перебільшила. Щоб за-певнити лад, уряд заборонює аж до відклику ула-джувати в Парижі й околиці збори, що можуть звести розлад у публічне життя.

З Куби виселять чужинців.

НЬЮ ЙОРК, 6. 10. ПАТ. Як повідомляють з Га-вай, міністр праці Куби домагається, щоб вида-

лити з острова імігрантів, що перебувають неле-гально. Йде про те, щоб зменшити безробіття.

Присилайте передплату!

ПРОМИСЛОВІ ЗАВЕДЕННЯ

ВІКТОР ЛІТВІН

Львів, пл. Маріївська 9., тел. 204-79

Направа динамо-машин, моторів, стартерів, маг-нетів і ін. — Стація обслуги „BOSCH“. — Виключ-на продаж акумуляторів „KAW“. — Ладуння акумуляторів. 2789 4 4

За співпрацю молоді

зі старшим громадянством.

Львів, 6. жовтня 1936.

У вчорашньому числі „Діла“, присвяченому шкільним справам, мали ми аж дві статті про від-носини у високих школах Польщі. Автор передо-вої статті, член УІР, ствердив, що „політики уні-верситетських властей до нашої молоді не можна назвати інакше, як політикою повної екстерміна-ції“. Друга авторитетна людина, автор передру-кованої у нас статті з „Мети“, ілюстрував ту саму тезу цілою низкою яскравих прикладів. Одноча-сно перший названий діяч заявив, що „Українська Парламентарна Репрезентація вичерпала всі свої засоби, щоб добитися зміни системи“, — другий вказав на явище ломання характерів нашої моло-ді, яка у щораз численніших випадках іде по доріж-ку найлегшого спротиву, аби тільки дістатись до ви-сокої школи: абсолютист середньої школи декла-рує себе як „русин“, уживає протекції анаци-ональних чинників, користується у своїх заходах засобами, які суперечать уже почуттю і національній і навіть просто людській гідності.

Серед таких відносин питання боротьби за школу, яка зводиться серед польсько-української дійсності до боротьби за доступ до польської школи (річ на заході Європи та в Новому Світі нечувана: зовсім незрозуміла!), — серед таких відносин український фронт мусить виглядати зовсім інакше, як виглядає. Досі виглядав він у той спосіб, що молодь воювала на два боки: проти власного старшого громадянства і проти поляків. На ділі ця „війна“ представлялася так, що під адресою старшого громадянства йшли рівнобіжно й одночасно закиди, що те старше громадянство є політично опортуністичне, та закиди, що те стар-ше громадянство не добуває від польської сторо-ни позитивних користей у ділянці високого шкіль-ництва. Поруч із цим парадоксом у відношенні мо-лоді до рідного громадянства існував (і подеку-ди й далі існує) подібний парадоксальний підхід української молоді до польської сторони. З одно-го боку чули ми й чуємо заяви такого принципа-лізму, який навіть „зрікається“ есентуальної (бо ніхто не спішиться давати) фінансової допомоги університетських властей для українських сту-дентських товариств (пригадуємо репортаж у „Бунті Млодох“ з побуту польського редактора в Академічному Домі у Львові), — з другого боку масмо таку безліч прикладів стосування тактики „всі засоби добрі, щоб дістатись на університет і скінчити студії“, — що годі вже казати про виім-кові випадки, лише про сервілістичну заразу чи систему. Систему справді жалюгідну.

Цим парадоксам слід покласти кінець. „Ук-раїнська Парламентарна Репрезентація вичерпала всі засоби...“ Це така заява, яка має свій переваж-ний зміст. Показалося, що всі спроби поладнати справу спокійними кабінетними розмовами між відповідальними чинниками обох сторін — не до-вели до бажаного успіху. Масовий громадський чинник набирає тепер ще більшого значіння. Бо чейже боротьба за високу школу ані не припини-лася, ані теж не може вестись дикими та анархіч-ними методами, що ніколи не ведуть до цілі. Нав-паки: потрібна сьогодні більша координація на-ціональних сил, ніж колинебудь. Школа ніколи не була власністю та цінністю тільки молоді або тільки старшого громадянства. І боротьба за шко-лу не може вестись сепаратно. Не може тут на-

вільно обов'язувати гасло „розділюючи масерувати — разом ударити“.

Співпраця молоді старшого організованого громадянства мусить бути тут якнайдалша, якнайтісніша. Ніякий виступ молоді не може діятись без відома й порозуміння з відповідальними громадянськими колами, ніяка кампанія, ініційована старшим громадянством, не може вестись без попереднього порозуміння і без співпраці з молоддю.

Тимчасом в очі кидається аномалія, про яку згадав і автор статті у „Меті“, аномалія загально відома і — теж відома у широкому світі незустрічна. Її зміст дуже короткий: брак контакту. Молодь з „принципіальних“ причин боює від тих, до яких має претензії, щоб нею опікувались і брали її в оборону, українські відповідальні кола й українська преса вважають проблему молоді та проблему боротьби за рідне шкільництво одною з найбільших і найповажніших у всьому національному житті, та одночасно українська молодь і сама ходить розбита і не дає про себе ніяких інформацій, ніяких даних. Наші відповідальні чинники та наша преса мусять просто боротись за інформаційні дані, мусять добувати їх і складати їх собі на підставі чужих статистик і доривочних вісток, що їх чують від своїх своїх-студентів чи близьких знайомих. Відповідальні за студентське життя і за боротьбу молоді за високу школу (та все, що з цим пов'язане) студентські провідники ніколи не відвідують редакцій провідних українських часописів, — обмежуючись до часописів, в яких безпосередньо працюють молоді люди та які між молоддю колюпортують. Можна і на такий „бойкот“ погодитись, колиб у тих часописах молоді були спеціальні рубрики інформаційного характеру — про життя молоді, про відносини у високих школах, про стан студентських організацій, про безліч цікавих подробиць, яких повне студентське життя. Але саме про ті справи у тих часописах — ані сліду: зате вони наслідують пресу „старих“, поміщуючи статті на зовсім сторонні теми та час до часу — лаючи старше громадянство.

Не підіймаємо тут зовсім дискусії на тему течій, які існують серед молоді, на тему якихось тактично-політичних розбіжностей між поодинокими частинами українського громадянства і т. п. Не маємо найменшого заміру вести тут серед молоді пропаганду політичних ідей, до яких вона булаб насторожена. Тут говоримо тільки про інформаційний зв'язок та про співпрацю в університетській справі, у високошкільних справах. У спільних наших справах, супроти яких нема „старих“ ані „молодих“. Коли в цих справах створюється такий поділ — то такий поділ не і „старих“ і „молодих“ — і спільну нашу справу.

Закарпаття.

НАРАДИ КОАЛІЦІЙНИХ ПАРТІЙ.

Дня 23. м. м. відбулися у губернатора Грабара наради представників коаліційних партій у справі автономії. В нарадах взяли участь: о. Августин Волошин, д-р Михайло Брацайко, пос. Юлій Ревай, д-р Адольф Маркл, сен. д-р Едм. Бачинський, пос. інж. Й. Заїць, д-р Пейше з Мукачева, секретар нар. сот. Ілма і д-р А. Шпінгель з Мукачева. Головною темою нарад було питання компетенції губернатора та організація губернаторського уряду. Представники партій дійшли до згоди майже в усіх справах. Дальші наради йтимуть 7. жовтня ц. р. Після того коаліційні партії пропонують урядові свій проект у справі компетенції губернатора й організації губернаторського уряду.

ГРОШІ І СТАТТІ КОНСУЛЯ ОДНОЇ ДЕРЖАВИ ДЛЯ ГАЗЕТИ Д-РА ФЕНЦИКА.

„Карпаторуське Слово“, орган чеських народних соціалістів, написало, що відомий провідник москвофілів посол д-р Фенцик не знає російської мови і вдержує підозрілі політичні зв'язки. Д-р Фенцик подав до суду відповідального редактора „Карпаторуського Слова“ П. Ліпека, який переводить докази правди.

На судовій розправі зізнав д-р Недзельський, редактор „Русского Нар. Голосу“, що сам мусів переробляти рукописи д-ра Фенцика, бо в них було повно граматичних, правописних та інших мовних помилок. На питання, чи знає дещо про зв'язки д-ра Фенцика з консулом одної держави, свідок відповів, що часто дописував до газети Фенцика. Статті були так гостро написані, що свідок не мав відваги їх поміщувати, і тому консул на прохання Фенцика злагіднював дещо свої статті. Рукописи таких статей консул має теж ужгородська поліція.

Св. Михайло Василенко, учитель з Мукачева, зізнав: Д-р Фенцик висловився перед ним, що гроші на політику мусить здобути або від

чужої держави, або від Стріжбного. Далі Василенко згадав, що з промов Фенцика можна якнайкраще ствердити, що він не знає російської мови.

Після того розправу відложили, бо візнаватимуть нові свідки.

НОВА УПРАВА Т-ВА „БАНДУРИСТ“ В УЖГОРОДІ.

На Заг. Зборах Т-ва „Бандурист“ вибрано управу в такому складі: Михайло Біличенко — голова; Йолана Агієна — заст. голови; Золтан Бубеленій — секретар; П. Дюлай — скарбник; члени управи: інж. В. Мурашко, інж. Дм. Угринок та інж. Петро Яремкевич. До надзірної комісії ввійшли: проф. О. Зелік, Ю. Лацанюк і Д. Вакула. Диригенткою хору є п-ні Щуровська. Нова управа візвала українців з голосами вступити в члени хору і ходити точно на проби.

НОВА ПАРТІЯ НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ РУСИ?

Часопис „А-Зет“ повідомляє, що на Підкарпатській Русі повстане небаком нова пар-

ФУТРА жіночі і мужеські

Лиси ср.бні, сині і краєві Магазин
у величчій виборі і робітня футер

Львів, пл. Капітульна 1.

Тел. 248-50

для Пань від зол. 200—
для Панів від зол. 300—

Станислав СТЕМПКОВИЧ

4-8 2700

Італійський лір здевалюований на 40 проц.

РИМ, 6. 10. ПАТ. Рада міністрів рішила здевалювати ліра на 40.93 проц., повертаючи тим шляхом паритет у відношенні до долара і фунта з 1927. р.

Рівночасно скасовано компенсаційний рух і т. зв. туристичного ліра та 15-процентів мита адвалюрем. Обнижуючи всі митні тарифи (зокрема пшеницю і мясо), італ. уряд запобігає звищенню цін та організує окремий контрольний орган для боротьби з доріжнею.

РИМ, 6. 10. ПАТ. Мито на пшеницю обнижене з 75 на 41 лірів від квінталя.

Українське студентство на міжнародньому форумі.

В серпні ц. р. відбувся у Софії черговий XVIII З'їзд Міжнародної Студентської Конфедерації (Confederation Intern. d'Etudiens) що її членом є теж організоване українське студентство. Центральний Союз Українського Студентства вислав і цього року на з'їзд свою делегацію. Треба сказати, що участь українців у працях та імпрезах з'їзду нарівні з іншими, державними, націями має для нас поважне моральне значіння. Молода генерація світу, заступлена в конфедерації своїм найактивнішим елементом, що за кілька літ може мати вплив на державну політику, привчається так бачити в Україні постійний та самостійний чинник міжнароднього життя. Як зовнішній знак того український прапор заступлений між прапорами інших держав членів З'їзду.

Самі праці з'їзду, які мають головну професійний студентський характер, проходять у комісіях. Цікаві бувають усе збори присвячені вільній дискусії на ширшій суспільно-політичній темі. При цій нагоді виявляється спосіб думання і тенденції кожної національної групи. Фактом є, що студентська репрезентація кожної країни діє в тісному порозумінні з її дипломатичним представництвом, отже відбиває офіційне становище.

Цього року дискусії йшли коло проблеми світового миру і позначилися сильними ударами італійсько-французькими, а італійсько-англійськими та болгарсько-французькими. Французи пропонували взагалі зняти політичні справи з обговорення на з'їздах. Проти цього рішуче виступила італійська, українська та малярська делегація. Румунські і югославянські делегати на знак протесту проти болгарської пропаганди взагалі покинули з'їзд, а чехи і французи відтягалися від деяких імпрез.

Заслужують на увагу французькі бажання притягти до участі в СІЕ москалів. Здійснення цих плянів стріне без сумніву спротив країн з націоналістично настроєною молоддю. Українська делегація спротивилася до притягнення Світіа.

Болгарська молодь в особі болгарського студентського союзу виявилася надзвичайно гостинними та милими господарями. На честь делегатів улаштовано ряд бенкетів та прийняти, напри-

тім, яка об'єднуватиме греко-католицьких священників та вірних. Органом нової партії буде часопис „Недзель“, що його видає м. Станислав. З цього виходило би, що нова партія не об'єднувати т. зв. „автохтонів“, які ще до війни не отримали від малярських впливів.

БУДОВА ЧЕСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ В УЖГОРОДІ.

Недавно звернулися батьки українських дітей в Ужгороді до міністерства освіти з проханням дати допомогу на будову нової школи в Ужгороді. Міністерство відповіло, що бюджет уже вичерпаний і воно не може дати підмоги на ту ціль шойно за 3-4 роки. Однак на чеську гімназію в Ужгороді знайшлися і то аж кілька мільйонів ч. к. з проєктом будова гімназії буде коштувати 10 мільйонів чеських корон. Спеціалісти казали, що на будову треба буде видати до 10 мільйонів корон. Нову гімназію побудують у тієї школи по війні, де вже чехи, які там поселилися, Масарика.

для Пань від зол. 200—
для Панів від зол. 300—

Станислав СТЕМПКОВИЧ

4-8 2700

ДЕРЖАВНА ПОЗИЧКА

РИМ, 6. 10. ПАТ. Рада міністрів ухвалила емітувати 5-процентову позичку, що об'єднує нерухомості на 5 проц. їхньої вартості. Саломі до 25 літ з податку від нерухомостей.

ПІСЛЯ ДЕВАЛЮАЦІЇ.

У Франції вводять надзвичайну 30-процентну плату від доходів з короткотермінових операцій, переведених у дні 21—26 вересня ц. р.

Чеська влада завісила засідання прасової конференції правдоподібно на 8 днів.

містом Софією, Болгарським Студентським Союзом, міністерством освіти і т. п. Крім того віддано прогульту до пам'яток болгарських монахів Бояна з П тисячлітньої базиликою та рідного монастиря, що давали делегатам поштових країн нагоду ближче пізнати один одного та поінформувати себе взаємно про свої національні справи. Після закриття з'їзду залишено теж відвідати Варну та Царгород, а інші українські делегати з причини коштів не змогли взяти участі.

Підчас з'їзду відрито виставу культурної праці студентства. Серед виставленої преси був український відділ, що, до речі, під оглядом сла і змісту був одним з багатших.

У висліді зустрічей з поодинокими делегатами затіснено зв'язки між українським студентством і центральними студентськими організаціями ряду країн, як теж з болгарськими журналістичними колами.

Тепер перед ІЕСУС'ом стоїть завдання вислати делегацію на з'їзд другої світової студентської організації, це є Міжнародної Студентської Помочі, що має відбутися небаком у Стокгольмі.

Українське студентство, якого організоване життя періодично руйнується, з великими труднощами спроможеться покривати видатки зв'язків з іншими, а зокрема на наші відносини дуже важливі членські вкладки до міжнародніх організацій. Проте воно не хоче відмовитися від нашої національної репрезентації і в його праці йому повинно допомогти все українське громадянство.

Після демонстрації

В ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, 6. 10. ПАТ. Суди засудили чотирьох маніфестантів, що в неділю ставили сніг на вулиці, на гривні 10 до 40 штерлінгів.

І В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 6. 10. ПАТ. Зі 150 маніфестантів, яких учора притримано, арештовано 11-ти з них, те, що мали зброю і били поліцаїв.

Ревізії у політичному бюрі.

ШАНГАЙ, 6. 10. ПАТ. Японський відділ під команду старшини перевів ревізію у кількох

домах дільниці Шангаю та в одному політичному уряді, буцім то шукаючи за шпільками.

ЩО ДІЮТЬ БОЛЬШЕВИКИ З УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ?

СЕЛО ЛАХТА.

Ця приязнь була тим цінніша, що я не належав до „старообрядовців“, але до фальшивих „віроісповідників Нікона“, вреджування разом з якими вважали „старообрядовці“ гріхом. Ми куримо — вони ні. Тому вони не сміють користуватися нашою посудиною, бо вона нечиста. І тому за кожним разом мусів я привозити зі собою філіжанку, ніж і вилки. Вони не признають теж православних московських священиків. Деякі між старообрядовцями — т. зв. „безпопівці“ — не мають взагалі духовників. Між численними сектами є теж секта „безженних“.

Ці звичаї й обичаї панують у Лахті від 17 віку без ніякої зміни.

Дама на ліцитаціі.

Тоді не вірив, що дійде до такої ціни. Він змі-
нявся з крбою колекціонерів і підслушував їх роз-
мови. Перед портретом, який йому так подобався.

А вона говорила далі:

„Prager Presse“, 1 жовтня 1935.

Був гарний соняшний день — був мороз, але не сильний. Груді віддихали легко і приємно було бігти. По кількох годинах заясніло і виринула тиха Лахта: дерев'яні хати, будовані стародавнім стилем, покриті снігом. До кола ні живої душі. Зовсім окремий світ, немов зявився з 17 віку. Ми пішли до церковної старости Івана Василевича, високого старця з сніжнобілим волоссям і бородою. Його кімната повна старих ікон і пергаментових та покритих воском книжок, яких сторінки вже були знищені, деякі читі. Старець навів нас довшу читату з Біблії і з Псалтиря, щоб докзати правдивість „старої віри“. Велику війну, революцію і всі події з останніх років, всі тепління Росії вважав він за невідхильний наслідок „ніконівської віри“, Божою карою, які викзує на прихід антихриста і недалекий кінець світа. Мене обгорнула радість на вид твердост цього життя і цього непохитного зрозуміння та охопила надія, що большевицьке ярмо своїм жидівським інтернаціоналізмом не згубить у мужика його правдивого духа. Я поділився своїми вражіннями з товаришем. І глаумивно засмивстав: „Подождіть кілька років і не пізнаєте Лахти. Не буде навіть сліду зі сринного життя. Ніхто не вміє так основно згубити, як большевики“.

Описав ми стрінули одного селянина. Вертався з міста підхмелений. Раніше це було неможливе між старообрядцями.

„Життя мені не подобається!“ — бився він кулаком в груди при наших погляді. „Я живу кінця. У вас у місті революція, злодій побіч злодія... Незадовго загомонить грім, так грім у цілому світі... Так написано у старих книгах... Я жду кінця...!“

Це було в зимі 1929/30.

ЗАСЛАНЦІ У ВАГОНАХ ДЛЯ ХУДОБИ.

Ця зима мусіла бути одною з трагічніших в історії Росії. На півночі зазначилася вона нечуваною студією. 30 до 40 ст. морозу і метелиці тревали безупинно від грудня до квітня. Саме підчас цих страшних морозів, з початком січня 1930 р. приїжджали довгі поїзди вагонів для худоби на залізничну лінію Вологда-Архангельськ. Вони приїжджали здебільша вночі і не спинялися на стаціях, але на малих перестанках, де вони залишалися інколи тижнями. В останнім вагоні приміщувалися вояки Г. П. У.

Спершу ніхто не міг догнати, що означають ці довгі ряди вантажних поїздів, бо на кожній зупинці окупували їх негайно червоноармійці так, що ніодна людина не могла зблизнитися. Поширювалися погослови, що з весною сподіваються десанту англійських вояків на Білому Морі, доставляють муніцію і поживу для червоноармійців. Але з вагонів було чути голоси людей і плач дітей. Вояки зближались і стукали до вагонів, аж знову залягала тиша.

В чому ж діло? Деякі міркували, що це в'язні, яких перевозять з одного табору до другого... Згодом, коли поїзди затарасували цілий шлях і вже неможливе було затаїти, що скривають вагони, населення довідалося, що це „кулаки“, сабто працюючі селяни з родинами з України, Кавказу, знад Волги і т. д., яких заслали на північ.

Іх історія є історією колективізації в Росії. Вона почалася літом 1929 р. По селах усієї Росії появились нагло відділи Г. П. У. Нагло в'арештували вони за вказівками сільрад усіх багатих селян з родинами, ограбили їх з усього крім однієї, яке мали на собі і відставили їх до в'язниць по містах. Іх господарства зруйновано, інвентар здебільша винищено, худобу вбито, хати передано сільраді. Це називалося ліквідацією кулацтва як класу.

По такій поведінці сільради скликали селян на сходинах, заявляли їм, що почалася нова щаслива ера у колективізованім сільським господарстві і предлагали їм вступити „до-

бровільно“ до „колхозів“. Ніхто не голосився. Нові сходина — з таким самим успіхом. Тоді виступило знову всемогуче Г. П. У. і продовжувало „ліквідацію кулаків“. Г. П. У. перевело масові арештування між селянами без огляду на те, чи вони багаті чи бідні. Пять хвилин залишали їм, щоб приготуватися — і один транспорт за другим відходив на Сибір або на північ. На третіх сходинах заявляли, що вороги колективізації заслані. Після того предсидник, всемогучий чекіст, кричав: Хто проти колхозів, нехай виступить! Ніхто не відважиться. „Ціле

село одноголосно вступило до колективу“ — телеграфували з усіх кінців краю до Москви. „Кулаків“ з їх родинами виставляли по вагонах для худоби. В нічному нагомі, на вагонах прикладів крісів батьків розлучали від дітей, чоловіків від жінок. Описав розлучення у різних напрямках, одних на Сибір, інших на північ. Деяким з них вдалося зовсім випадково стрітись уже ніколи.

Довкруги еспанського престоло.

НОВИЙ ПРЕТЕНДЕНТ КАРЛІСТІВ.

29. вересня помер у Відні голова Бурбонів, претендент до еспанського престоло, ки. Дон Альфонсо Карльос, останній мужеський нащадок есп. інфанта (королевича) Дон Карльоса. Як відомо, брат цього останнього Фердинанд VII. змінив право дідичства престоло іменуєчи наслідником престоло свою дочку Ізабелю. Карльос не узнав волі свого брата і після його смерті, 29. вересня 1833. оголосив себе еспанським королем. Між прихильниками Ізабелі і Карльоса (що називали себе „карлістами“ або „традиціоналістами“) вибухла війна. Карлісти, що рекрутувалися головню з баскійських провінцій, мали консервативний характер, коли тимчасом довкруги Ізабелі гуртувалися ліберальні елементи. Кінець кінців карлісти програли. Іхній рух почав завмирати і відродився щойно підчас революції 1931. р. Тепер карлісти — яких провідником є 42-літній Фальконде, воюють в повстанчих рядах в силі 60.000 людей.

Смерть останнього нащадка Дон Карльоса моглаб підняти весь рух карлістів, бо його наслідником став би б. король Альфонс XIII., якого

карлісти ненавидять, колиб передав наслідство сина цього останнього, князя Астурій Дон Хуана Карльоса, обі монархістичні групи булиб об'єднані.

Тимчасом на загальне здивування, ки. Альфонс Карльос заіменував наслідником брата свого австрійської цисаревої Зити, ки. Ксаверія де Бурбон-Парма. Згідно зі завіщанням ки. Альфонса Карльоса начальний комітет карлістів проголосив претендентом престоло в Бургосі 2. ц. м.

Ки. Ксаверій де Бурбон-Парма має 41 рік, перед 10-ма роками оженився з французькою принцесою Магдаліною де Бурбон-Буссе, тепер живе у Франції. Він має сина, ки. Гугона та дві дочки. Підчас світової війни ки. Ксаверій боровся у рядах бельгійської армії та намагався разом зі своїм братом ки. Сикстом, довести до сепаратного миру між Австро-Угорщиною й Антантою.

Недавня програмова заява ген. Франка, з різним натяком на реставрацію монархії, на внутрішнім справам еспанських монархістів політичної актуальності.

(АТЕ.)

v. Інтернаціональний конгрес византійських студій у Римі.

Рим, 29. IX. 1936.

28 вересня закінчилася властива офіційна частина конгресу спільним обідом членів конгресу в „Ночера деі Пагані“ під Неаполем. Тому вже нині можна коротенько передати всі найважливіші враження з конгресу византологів, який безперечно належить до одних з найгарніших інтернаціональних наукових з'їздів у цьому році. Вага цього річного конгресу лежить головню в тім, що наукові праці йшли у парі з безпосередніми оглядинами перебування в пам'ятках византійського мистецтва, які розсіяні майже по цілій Італії. Учасники конгресу мали змогу оглянути майже все, що має якесь відношення до византійського мистецтва і тим самим могли поглибити своє знання і перевірити свої дотеперішні погляди. Про загальний зріст зацікавлення византійськими питаннями свідчить поважне число вчених всіх національностей, яке дійшло до 450 учасників. Велику повагу додавала зїздові участь найвищих авторитетів на полі византиністики в особах таких учених як: Міле, Грегоар, Дельгер, Брегіч, Біванг, Жерфаніон, Гуер, Йорґа, Меркаті, Окунев, Протіч, Сотірію, Вайґанд, Штайн, Дворнік та інші.

Наукова праця була поділена між рефератами та науковими прогулками. Постараємося коротенько, щоб передати цілість картини описати одно і друге.

1. НАУКОВІ РЕФЕРАТИ.

Найважливіші реферати відбувалися в монументально збудованім університетським місті г. з. Чітта університарія, засобленим у наймодерніші наукові потреби. В самих будинках положених уже дещо за містом, неначе віджив давний дух монументальної римської архітектури.

Праці відбувалися в таких секціях: історичній, філологічній, юридичній, археологічній, історії мистецтва, літературній і музичній. Нема змоги вичислити тут всі теми рефератів та їх авторів. Звернемо за це увагу тільки на напрям праць. Вони оберталися головню довкола нових знаходів в Італії, Сицилії, Греції, Сербії, Константинополі, Болгарії, на Атосі і т. д. До найцікавіших відкриттів належали мозаїки нартекса і входу церкви св. Софії в Константинополі (реферат п. Вітмор), далі розкопки атріума тої самої церкви (реферат п. Шнайндера) і всередині (реферат п. Мамбури). Далі знаходи в Філіппі (Македонія) (реф. п. Лемерль). Нові висліди розкопів про скельні монастирі на Сицилії подав п. Анельйо. про

Равенну і Фаенцу п. Бернарді, про грецьку архітектуру п. Еванґелідес та п. Орландо.

Але не менше важні були деякі загальні сугтеві питання, які вирішували при малюванні рефератах. Вони оберталися доскола головню проблем византиністики, а саме питання „Орієнт чи Рим“, „Рим чи Византия“. Реферати які порушували ці проблеми, мали спеціальне значіння ще з огляду на те, що сам конгрес відбувався в Римі. Тут треба замітити, що питання „Рим, Византия та Орієнт“, яке свого часу перекликало у бік Орієнту Р. і „лігосмій“ — піддало основній ревізії, і що щораз якось зарисувалося питання історично-органічного розвою серед земноморської античної культури.

Византия це живе продовження античності римської традиції в часах формування її культури. На ці питання звернули увагу не тільки від себе історики (головню у своїх гармах рефераті проф. Дельгер), правники та історики мистецтва п. Гуер і автор цих рядків, який брав участь у конгресі як делегат Богословської Академії у Львові. Повстання византійської культури в юстиніанській добі і підкреслення її історичного звязку з середземноморською античною культурою не зменшує в нічому значіння Византиї — наваки доказує, що Византия зберігла всі ці здобутки античної культури, які в середньовіччі на Заході на якийсь час були затрималися. Незвичайно ясно освітлені ці питання С. Гуер у своїм рефераті „Рим, християнсько-византійське і римське мистецтво“. Інші загальніші реферати порушували питання відношення византійського мистецтва до енциклопедичного в середньовіччі. Проф. Міле добаєчує у змінах, які зайшли в византійському мистецтві доби Палеологів впливи мистецтва ські — хоч і тут виступають впливи італійського мистецтва, як це влучно підніс у своїм рефераті Г. Матю. За поверховно до тат дати підійшов Швайґфурт, добаєчуєчи в італійським мистецтві тільки впливи византійські.

На кінці згадаємо ще кілька рефератів, які подали нове угруповання матеріалу як прикладний реферат проф. Окунева про сербське мистецтво XIII. та XIV. стол. Свендського про розвій зображень Страшного суду у східних слов'ян з особливою увагою для наших слов'ян. Вайґанда про датовання кивотних колонок у церкві Св. Марка у Венеції, Сотірія про іконополювання церкви на Кипрі.

Велике оживлення продала також і музична.

— Пятнацять! — крикнув білявий панок.

— Хто дає більше? Мистецький твір Балю. Нема нікого, хто дає більше?

Перерва. Топ відчуває спокусу, щоб піднести ціну і підносити голову. Але якась ніжна рука стискає його і шепоче йому:

— Я тут задихаюсь. Ах, якби добре було сидіти тепер на селі. Здається, що зімлю... Ах, якби хтось так мені допоміг...

Топ змінює напрямок своїх думок. Вона відчула, що він думав увесь час про неї і він зважується сказати:

— А якби так я —

Вона відповідає йому прихильною усмішкою. Тих сорок тисяч франків, які Топ признав у своїй уяві на цю виставу, пересувається тепер на зовсім іншу позицію. Він перестає цікавитись образами та їх цінами.

Авкціонер валить молотком по столі. Він здивований, кричить: „Отже ніхто більше, мої панство? Справді ніхто?! Отже пятнацять тисяч за першим разом, за другим і... за... третім! Образ проданий!“

Молоток ударив різко по столі і білявий пан зголошується як власник портрету.

— О, це йому вдалося дешево цим разом — говорить Топ до дами — бо я був би підбив ціну до сорок тисяч.

Але він скоро потішив себе. Навіщо купувати мальовану неживу жінку, коли можна насолоджуватися видом ориґіналу — живою, ще й мати за тишний домок із садком на селі.

Його сусідка встала. Він підійшов до неї і сказав ніжно: „Ідемо разом? Я мушу вам сказати щось дуже важне“.

Вона усміхнулася і відповіла заперечливим рухом голови:

— Дуже мені прикро. Але мій приятель чекає на мене. Це той пан, що купив образ. Нам обоєм дуже залежало на тому, щоб цей образ залишився у наших руках...

Перекл. д. ж.

2. НАУКОВІ ПРОГРАМИ

Дововісним строго наукової праці на сек-
цій, були оглядини важливіших пам'яток визан-
тійського мистецтва в Римі і поза Римом. У
зв'язку з тим комітет конгресу за великою до-
помогою ватиканських наукових кол, уладив
пред вистав у Римі і таким чином можна було
оглянути преціну збірку византійських та ста-
рохристиянських мініятурових рукописів Вати-
канської Бібліотеки (прим. комплет мініятур
Косми Індикоплова, ватикан-
ського полатирів, менольорів та октастерхів).
У апартаментях Борджі виставлено прецінні
мозаїки з Санта Санкторіюм; особливу увагу
звертали на себе виробу зі слонячої кости та
старохристиянські емалі. У Ватиканській Бі-
бліотеці можна було оглянути мініятуровані
византійські рукописи. Недалеко Риму мали на-
роду члени конгресу оглянути Гадію у Гротта-
перата, із старими мозаїками з византійськими
дизайнами і музеєм льокальної старовини. У
якій-власпівал хор молодих питомців (між я-
кими є й кількох українців) низку церковних
песень, в яких пробивалась
старовизантійських пісень, та гіератичність старого
слова, мелодійність та гіератичність старого
византійського співу. Звідти переїхали учасни-
ки спеціальними електричними возами до літ-
ньої резиденції Св. Отція у Кастель-Гандольфо,
де прийняли на спеціальній авдієнції.
Іх прийняли на несподіванкою для україн-

В. Залозецкий.

ПОВІТОВИЯ ЛУГОВИЯ ЗДВИГ КОПИЧИ-
НЕЧЧИНИ.

В неділю 27. вересня вже від 9. години рано з усіх сторін надходили до Копичинців упорядковані відділи луговників і луговничок і бадьоро зі своєю машерували на площу вправ.

По Богослуженні уставляється похід, в якому бере участь 28 Лугів, в силі 1403 луговиків і луговинок, переходить головною вулицею міста на площу вправ. В переході попри Народний Дім, в Балькону Лугова Пов. Старшина з прапором і гол. Пов. Старшини в Чорткові відби-

На площі вправ уставляються Луги кольянами перед портретом Головного Отамана Симона Петлюри, прибраним у зелень і національні прапори, на трибуні являється голова Повітового Лугу д-р Василь Бабій і здоровить Лугове Товариство. Могутнім „Слава Лугові, Батьківщині Слава” відповідає півтора тисячі луговиків і луговичок на поздоровлення свого голови. Оркестра грає Луговий Гимн „Ой у Лузі червона калина похилилася”. Голова д-р Василь Бабій подає до відома, що з огляду на погоду програма нинішнього свята мусить бути скорочена, відпадуть усі хоріві і музичні продукції і попис, висловлює вдовolenня і признання всім присутнім Лугам за таку численну участь у Святі, що свідчить про збільшення карності в Луговій Організації, визнає до вірності великій ідеї, за яку боровся і згинув Головний Отаман Петлюра, закликає до посвяти і найбільшої жертви за здійснення цієї великої ідеї.

Дош, що з малими перервами падав увесь день, не дозволив виконати наміченої програми, та всеж здвиг був великою маніфестацією лугової ідеї, похід був імпозантний, всі відділи були в одностроях за винятком трьох, в порівнянні з попереднім роком у святі взяло участь значно більше число луговиків, помітний був кращий вишкіл і більша карність серед Лугового Т-ва. Це вказує на великий вклад праці місцевих проводів і голови Повітового Лугу д-ра Василя Бабія, який увесь вільний від заняття час присвячує праці в луговій організації. Настрої громадянства також змінилися в користь Лугів.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

БУДАПЕШТ, 6. 10. ПАТ. На засіданні ради міністрів, що скінчила радити ооколо год. 11.30 уряд постановив податися до димісії. Регент Горті запросив на нараду примаса Мадяріщини архієпископа Шередія, предсідників парламентарних палат, бувш. премієра Бетлена, голову урядової партії Івадія, голову партії дрібних хліборобів Екгардта та сторожа королівської корони барона Перенія

Німецький письменник, що під псевдонімом Ернста Генрі видав тому два роки книжку п. з. "Гітлер проти Європи", видав тепер нову книжку п. з. "Гітлер проти Росії". Генрі передбачує величезний збройний конфлікт між арміями фашизму й арміями соціалізму, що залле кровю всю Європу.

Плян Гітлера, на думку Генрі, зводиться до таких операцій:

Вислід цього конфлікту вгадати трудно. Означе треба мати на увазі, що совітські війська насправді числом більші, але щодо якості слабші. Матеріальні засоби большевиків багатші від гімецьких.

Нова книжка. Бібліотека „Д'ла“.

БАРБЕ Д'ОРЕВІЛІ.

Архитектор великого письменника.
Пять могучих картин, з яких кожна залишається
так живо в уяві, як безпосередньо взяв їх автор
з життя.

Цена зол. 2-50, с почтовою пересылкою зол. 3-.

— Ви справді помиляєтесь, коли думаете, що серед повені українських календарів, календар „Крилиця“ на рік 1937 є тільки звичайним ілюстрованим, пересічним явищем. „Крилиця“ це настільки мала енциклопедія. Вона послужить Вам як інформатор у різних справах. Вона розповість Вам і про багато цінного та корисного у Вашу хату. Тому виберіть, передайте великий, ілюстрований календар „Крилиця“.

— В Українськiм Лікарськiм Товариствi черго-
ві сходили членів у п'ятницю дня 9. жовтня в
год. 7. вечір. Гість з Болгарії д-р Микола Васи-
лів Кирилів читає реферат п. н. „Санітарна орга-
нізація та професійне лікарське життя в Болга-
рії“.

— **Поклик до жінок, колишніх членів У. Г. А.** Прохаю жінок, колишніх членів У. Г. А., подати мені свої адреси. Залежить мені на: курієрних літаках, командантах сотених санітетів, санітетках, сестрах-жалібницях у польових шпиталях, на тих, що працювали в обозах, інтендантурах, військових канцеляріях, сотених кухнях і т. п. Прохаю теж подати прізвища тих, що полегли або померли від заразливих недуг на фронтах в запллі, в Галичині і на Придніпрянщині. — **Ірина Шмігельська-Каміневич**, Львів, вул. Піскова ч. 38 а, I. пов.

— 3 музичного життя. Музичне Товариство ім. М. Лисенка улаштує в неділю 11. жовтня 1914 год. 1914 ввечір пісні у виконанні Одарки Бардівської; при фортепіані Гада Левицька. Концерт відбудеться у поширеній і відновленій малій залі Таа Лисенка. В програмі твори композиторів XIX. і XX. століття.

— Інрес нового адміністратора для Лемківщини, о. д-ра Якова Медведького відбувся 1. ц. м. в Риманові. У врочистому богослужінні крім тарнівського єпископа ординарія, кс. д-ра Франца Лісовського, брало участь кількадестьох прелатів і священників гр.-кат. і римо-католицького обряду. Адміністраційну владу репрезентував львівський віцевоєвода, м-р Тадей Холецький. Крім того були старости зі Снічка, Кросна, Горлиць і Ясела. Військову владу репрезентував полк. Чадек. Явилися теж представники москвофільських організацій зі Львова і Лемківщини. Польські суспільні організації репрезентував гр. Ян Потоцький з Риманова (ПАТ).

— Проти комуністичних ексцесів. На сходинах робітничого гва „Сила“ у Львові минулої суботи обговорювано відомі події у Стрийщині, Скільщині та Синевідську Вижньому. Після виступу ферату й дискусії прийнято таку резолюцію: Загальнізувати при тві „Сила“ українське робітничтво Львова, зібране на своїх сходинах, проти тве проти нахабства комунарських боївок. Персилає робітничтву Стрийщини, Скільщини, Синевідська свій дружній привіт! Прилучується до боротьби з комунарськими затіями. Вкінці українці збірку на допомогу робітничтву Стрийщини, Скільщини й Синевідська.

— Упадок технічних студій. В часі інавгурації нового академічного року у львівській політехніці ректор проф. д-р Йосиф анголосив промову, в якій ствердив, що на 71 кафедрі є 16 необсаджених. Це спричинило значне обниження наукової можливостей на деяких виділах. Крім того ректор ствердив, що високі оплати замкнули доступ до технічних студій вбогій молоді, часто дуже здібній. Наслідком того зменшується з року в рік фреквенція студентів, а через те в промислових заведеннях відчувається недостача кваліфікованих технічних сил.

— Хто такий кс. Мальовани? У зв'язку з нашою недавною статейкою п. з. „Ганебна поведінка польського ксьондза“ одержуємо від добре поінформованого нашого передплатника таке повідомлення: Довідавшись з „Діла“ про ганебний вчинок кс. Яна (не Франца!) Мальованого, парох у Конюхах пов. Бережани, не один читач буде цікавий знати, хто він такий та як це можливо, щоб польський священник побив українського священника. Отже на перше питання знайдеться відповідь перш усього в метрикальних книгах греко-кат. парохіяльного уряду в Курянах пов. Бережани, де теперішній кс. Ян, парох у Конюхах, записаний як Іван, а його родичі фігурують як Онуфрей та Олена і були господарями в Підласк'їм. Отже родичі та син Ізак були греко-католиками й є свідомо українцями, а батько Онуфрей Мальований був до 1914 року перед війною пресвітером при церкві в Підласк'їм. Ней акці з цього селі знають ще досі „старого Онуфрея“, що пізніше, по війні, перенісся до свого, вже „польського сина“, але свого обряду ще досі не змінив. Знають теж, що син Ізак ходив до гімназії в Бережанах, яку ледве проліз, головною заступництвом кс. Загужинського, бо часто репе-

Нині у Великій Театрі відновляється регіональна львівська песня провідника „Веселої Хвилі“
ВІКТОРА БУДЗИНСЬКОГО

„НА ЛИЧАКОВІ“

Нова обсада.

Гарні декорації.

тувев (його плебанія сусідувала з господарством старого Онуфрія). Під впливом кс. Загужинського молодий Іван перейшов на латинський обряд і учителював рік чи два, а в часі війни вступив на латинську теологію і став кс. Яном. Як перекинач запалав ненавистю до свого прадідівського обряду і тим дається пояснити його брутальний виступ проти українського священика у школі.

— Українка. Американський журнал Археології (American Journal of Archaeology, Vol. VI. (1936), ч. 2, ст. 228—245) подає працю Олега Кандиби п. н.: „С — спіраль в орнаментах дністродунайської неолітичної кераміки“. Розвідка багата ілюстраціями. — Журнал „Prométhée“ (ч. 117, Париж) в хроніці подає багато інформацій з українського життя на еміграції й в УРСР.

— Інавгурація Торговельного Курсу Абитурантів. — У понеділок 5. ц. м. відбулось отворення Однорічного Курсу Абитурантів при Торг. Школі Р. Ш. у Львові. Інавгураційний виступ про значіння кооперації для українського народу вголосив б. дир. Денис Коренець.

— Спекуляції цін у Львові. Останніми днями можна було завважити нічим неоправдану злижку цін деяких артикулів першої потреби. Львівський воєвода зажадав від президії міста і від старостів, щоб вони устійнювали по зможі ціни в порозумінні з продуцентами і консументами. Якщо таке порозуміння було б неможливе, тоді будуть устійнювати ціни з уряду. Ці заходи повинні припинити всякі спекуляції на львівському ринку.

— Страйки. Робітники, заняті при регуляції Прута в Коломийщині, застрайкували, домагаючись підвищення плат на 50 с. денно. Участь у страйку бере 80 осіб. — У зв'язку зі страйком візників, що довозили дерево для тартаку братів Гредлів у Демні біля Скольного, дирекція цього тартаку виповіла 1000 робітникам працю, бо з причини страйку не стало дерева.

— Антисемітизм у Стрийщині. В Розгірчі вбив хтось з одного селянина, що купував у жида всі вікна. — В Ямельниці пов. Стрий невідомі люди підпалили кілька фір сина на шкоду Аврама Рота. — В Оленковатім побив хтось кількох селян, які працювали при витинанні дерев у купця Лейзора Васербаса. На постерунку поліції вбили невідомі люди вікна. Поліція арештувала кільканадцять осіб. Щоби до вікон вставили на хост громадні.

— Поліція застрілила чоловіка. В селі Пристані пов. Жовква два стежні поліцаї з Бутин надітали вечором чоловіка, що мав під курткою втих кріс. На вид поліції він почав утікати. Зі сторони поліції впали два стріли, що положили його трупом. Показалося, що вбитим був 23-літній Михайло Ковальський, якого поліція глядала за вбивство. Крім кріса знайшли при ньому револьвер з набоями. Так повідомлено телефонічно слідчий уряд у Львові.

— Велика пожежа була 4. ц. м. в Уражі пов. Дрогобич. Вогонь вибух у загороді Івана Шербана і знищив 20 мешкальних домів з господарськими будинками. Згоріли цюгорічні збори, живий та мертвий інвентар. Шкода сягає кількадесятьох тисяч зол. До вгашення пожежі, що при сильному вітрі могла прийняти ще більші розміри, причинилися пожежні сторожі з Борислава, Дрогобича, Підбужа і Самбора.

— Львівська хроніка. Арештовано якогось К. Лазарського з мостиського повіту, що збирав між українцями якісь гроші, не маючи ніякої легітимності, що упраниювала його до збірки. — В театрі „Жолнержа“ помер нагло 48-літній Станіслав Пшибилівський. Лікар ствердив удар серця. — До канцелярії Грунвальдської бурси при вул. Собіанського добулися вломники і розбивши залізну касу, вкрали 500 зол. — На інж. М. Новосада напало вечором на горішньому Личакові кількох б'ятів і порізали його ножами. Раненим занялося ритушкове поготівля.

— Допомога збіжжю. Управа кооперативи „Відродження“ в Личку Шляхотському пов. Товмач приділила 10 тисяч кг. збіжжя для мешканців цієї місцевості, що потерпіли від граду.

— Старша донька марш. Пласудського, Ванда, що скінчила ц. р. гімназію, записалася до вищої рільничої школи, щоб студіювати агрономію. Молодша її сестра вчиться ще в гімназії.

— Краса хроніка. В Росохачі пов. Чортків 22-літній Василь Мадзини, переконавшись, що його жінка Федора зраджує його з вітчимом Ан-

дрієм Гурою, убив обоє сокирою й зголосився до бровів на поліції в Улашківцях. — В Снятині міський стражник Филип Чікер переводячи контролю у зв'язку з покутним убоєм безрог, знайшов убиту штуку, що належала до Лончинських Коли стражник хотів забрати вбиту штуку, родина Лончинських побилала його тяжко, порізала свиню і мясо забрала. — В Таврові пов. Бережани невідомі винуватці вбили Олексу Загробельного, а його брата Антона небезпечно поранили сокирою і покололи багнетом. — Брати Барляки з Волі Заріцької пов. Ніско зловили на своїм полі Яна Цирана, що крав бараболю і пробіли його вилами на смерть.

— Летунська катастрофа. Біля села Безміхової Вижної пов. Лісько зударилися на висоті 300 метрів два ширяки і впали на землю. Оба пілоти, 48-літній Казимир Сукенік з Торуня і 21-літній Євген Моравський з Долини погибли на місці.

— Грім підчас стужи. Над селечським повітом перейшла буря з громами. Підчас бурі 14-літній пастух Генрик Хияк, що пас корови під селом Чоломи, сховався під дерево. Якраз у це дерево вдарила грім і вбив хлопця на місці.

— Інженіри українці в Чехословаччині. Тво українських інженірів у Чехословаччині має 137 членів, з того 71 наддніпрянців, 49 галичан і 17 уроженців інших земель. Тільки 9 осіб покинули це перед світовою війною давні російські та австроугорські технічні школи. Решта це абсолвенти повоенних шкіл, а то чеських 87 осіб та Української Господарської Академії в Подєбрадах 60 осіб. Щодо родинного стану, то переважають вільні, вдівці та розведені (74 особи), одружених є 63. Щодо правного положення членів, то найчисельніша група — це емігранти, а саме емігранти, які живуть на Чарсеніаський пашпорт 63 особи та які живуть на дозвіл без пасу — 22 особи, разом ненатуралізованих емігрантів 85 осіб. Громадян ЧСР є 39 осіб, а громадян інших держав 13 осіб.

— Український хор на Далекому Сході. В останніх днях вересня вернувся з далекого Сходу до Києва український жіночий хор під управою Верховинця. Хор виступав у Благовіщенську, Куйбишові (Самарі), Хабаровську, Комсомольську, Усурі, Александровську і Владивостоку, улаштуючи концерти для вояків далекосхідної армії та флоту. До репертуару належали пісні й танки російські, українські, білоруські, жидівські і татарські.

— Підземна залізниця з Берліна до Константи. Румунська преса займається берлінським проектом будови підземної залізниці, що йшла би з Берліна на Відень, Будапешт і Букарешт до Константи. Кошти будови обчислені на мільярд зол. План будови такої залізниці виладило товариство міжнародної залізничної комунікації. Товариство увійшло вже в порозуміння з деякими державами, що зацікавлені тією будовою.

КАЛЕНДАР

КРИНИЦЯ

ЦІЛОРІЧНА НАСТІЛЬНА МАЛА ЕНЦИКЛЬОПЕДІЯ.

Окрім всяких цікавих та актуальних статей найдете там великий виступ правної поради.

- Що каже закон про виселювання мешканців з прикордонних повітів.
- Як вивести податкові полекші по стихійних нещастях (град, повінь, посуха, саранча).
- Як дістати паспорт на виїзд за кордон.
- Кілько грошей можна взяти з собою за границю.
- Як старатися про відписання або розложення на сплати судових коштів.
- Як доходити відшкодування за шкоди, спричинені військом у часі маневрів.
- Як тигарі буде мати населення підчас війни.

- Закони, які необхідно кожному знати.
- Таблиця обчислювання відсотків.
- Календар вагітності в домашніх звірях.
- Нові виховні методи. — Медицина і гігієна. — Лікарські поради. — Практичні поради. — Кухня. — Харчеві будища. — Тижневий список страв ошадної господарки. — Сучасна косметика. — Жіноча частина.
- Наше місто і містечко.
- Найновіший огляд промислу і торгівлі.
- Матеріали для пізнання краю і чужини.
- Гарні, цікаві ілюстрації.

Коштує тільки зол. 7.50 — порто 30 сот.

Дістати можна у всіх книгарнях та у Видави. „Діло“ — Львів, Ринок 10/11.

— Запаши фільми. В Лондоні виставляється міжнародних винаходів. Мешкає між техніки, загальну увагу звертає на себе картина звукової фільми. Після фільми звукової фільма. Винахідник нової фільми звукової фільми, що його машина може синхронізувати пахощі всякого роду і всякої сили з образами, що показуються на екрані. Коли напр. на фільмі сцені видно китицю роз, то публіка, що сидить в кіні, може завдяки цій новочасній машині відчути шуватися сильними рожами пахощі, що пахощі будують на екрані будуть відчувати, що пахощі вибагливих перфум і т. д. Останні фільми.

ПОХІД „ГОЛОДНИХ“ НА ЛЬВОН.

Львон, 6. 10. ПАТ. 400 безробітних поїде „голодний“ похід з Глєзова до Львона — 600 км.

НЕМА АБІСІНСЬКОГО УРЯДУ В ГОРЕ.

Львон, 6. 10. ПАТ. Офіційно повідомляють, що Рас Імру, що провадив абісінський рідом у Горі, покинув місто з невеличким ділом негайно по від'їзді англійського консула Ірскіна. Расові Імру дозволили поїхати до Уганди.

Тільки освітою, культурою і вихованням будемо кращу долю. Не жалуймо дати в скріплення освітніх змагань.

Дописи.

Концерт п-ї М. Сабат-Сарської. Завжди в Тернополі відбувся концерт п-ї М. Сабат-Сарської „Української Беседи“ в дії 4. жовтня. Учасники цього концерту вперше виступили в Тернополі. М. Сабат-Сарської при форт. супроводі артистів Тернопільського.

Соціальне свято в Тернополі. Завжди в Тернополі відбувся і соціальному „Соколу“ вистав виступи та діти виступи в порядку і почалися організації праці. В цей день „Соколу“ побачили присутні, що вони в Тернополі організації і що вони в Тернополі виступили. Молодь обох полів у часі виступу виступили своєю фінансовою справністю, що стали виступили успіхів у розвитку фіз. культури. Сумно тіло виступили старшого громадянства і що вони в Тернополі виступили так мало цікавилися здоров'ям своїх дітей. Повне призначення належиться організації праці та і провідникам виступили турні. Останні виступили: щоб гасло „Все вперед — ми вперед“ до і членам і керівникам і щоб терпіння виступили товариствами виступили та щоб всі виступили в піднесенні українського спорту і розвитку фіз. культури на терені цього тернопільського повіту.

Театр ім. Тобілевича в Тернополі. В 2. жовтня в Тернополі вистав виступи в Тернополі театр ім. Тобілевича, що гратиме в селі „Міщанського Братства“. В цей вистав виступи „Лез з Абісінії“.

РІК 1937

ВІДГУКИ ДНЯ.

ролі Нерона був теж знаменитий, віршався тільки
їм, щоб втратити від жит не всієї поправати. Куріто (Ві-
ній), на нашу думку, в першій частині трохи за штиг-
ні, у другій значно ліпший. Блавацька (Лія) дала ду-
ху, ким і симпатичний тип. Левицька (Поня) захоп-
ляла своїми незвичайними калорами. Претарний, над-
звичайний тип створив Неделько (Апостол Петро), що ово-
лодіє характеризацією і мовою переносна але у країну
ради ти справедливости. Решта актор в старілася до-
тройним до загалу, так що міліть вишла прикрасно.
Дуже сара в обох днях і на популярності нагороджува-
ли якнайбільше горничими оплесками. До публіки маємо
дуже прохання: Виходить скоріше з дому, а в театрі слу-
жайте глядачів (але по другому займайте місця! Б. Л.

ПРОСТЕЯЛОВ — РУСЬ 5:2 (2:2).

Сьогодні подіємо докладніше згаданий із непа-
м'ягано Русі, яка виступила цим разом із поганим
друком Романом на середині нападу. Склад Русі був та-
кий: Бокшай, Радик, Тост, Іванчо, Куруц, Бендас; Су-
ховий, Криж II, Роман, Білман і Кобзар. Русь грала
краще, ніж на попередніх змаганнях зі Слав'єю.
Окрім дуже гарно грав напад. Добре теж грала обо-
рона, адже в другій половині Тост мусів грати ще й
за робота Радика. Бокшай, як завжди, на місці. Зате
заломленою частиною був поміч. Гра гелася здебільш час
у гоштру темі. З початку отверта гра, відтак легка
серія Простейона, який добуває у 20 і 26. хв. ворота
і страї Мельна. Русь не заломлюється, тільки всім
спілкам натисом і вирішом і стрілі Сувовського (до-
брий стрі Білман). Білмана (з подвійня Романа). В другій
половині Простейон використовує ослаблення Русі
(пробиття Радика), яка обмежується виключно до обо-
рони і добуває в 5, 32 і 34. хв. ворота. Русь намага-

„Любив мене мамцю, любив мене,

Суддюван п. Мадже, що в деяких ситуаціях дошкучає скриньки господарів.

В наближчу неділю гратиме І. Дружина тернопільського „Поділля“ треті змагання за мистецтво А-класу.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

Б.С. Азмара - Репид 0:0, Ф. К. Вин - Аэстрия 2:0, Ф. К. - Спортклуб 3:0 Вакер - Пост С. К. 1:0, Фаворит А. К. - Либertas 4:2.

БУКАРЕШТ. Мадарщина — Румыния 2:1. Були і перші міжнародні змагання по довгих роках спортів

тільки. Глядацьке бiльшe як 40.000.

Це останнє найважливіше.

АНГЛІ. В міжсезонні першої Ліги виступає По-
мет, Дербі Кавіті і Сполл Сін рівною кількістю
11. Потримає це кошти відношення коріт. Особли-

АНГЛІЯ — МАДЯРСЬКА. Селанцій зматі...

— 0 —
Нові книжки й журнали.

ШЛЯХОМ ДО ВІДБУДОВИ. Окремі видання
наголи 35-літнього юнака читання. „Прогрес” в 5

ПРОГРАМА ВИКЛАДІВ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬ
ГО УНІВЕРСИТЕТУ У ПРАЗІ в зимовім семестрі 193

| Прага 1936. Стр. 12 + 12, ил. 8°.

За оголошення редакція не відповідає.

Италия, 9. X. год. 9. мес. „На Личе“

СТИЛІВЕ: „Люди у тунелі“ і ревія.
 ТОН: „Пат і Патахон, як вязні“.
 УТІХА: „Небесні птахи“ і ревія.

ПОЧТОВА
ПРЕСНИКА

Дістати можна у видавничій спілці „Діло”, Львів, Ринок

„Діло“, Львів, Ринок 10

та у всіх книгарнях.

